

अथतः पृष्ठतल्लभात् क्रान्तिहत्ते त्रिभेऽन्तरे । तयो-
 योस्योत्तरैकत्वात् तत्र नो वचनं स्फुटम् । न सार-
 वचनभाष्येन स्यादुत्क्रमण्यया । क्रमण्यया ततः कार्यं
 दास्यार्थं कथ्यते पुनः । सर्वतः क्रान्तिहत्तायां भुवे
 योगो भवेद्यतः । विषयमण्डलप्राप्त्या भुवे वास्या
 तयोत्तरा । सर्वतः सौपष्ट्यायां भुवाध्विनवचान्तरे ।
 बागः कदम्बसंज्ञोऽयं ज्ञेयो वचनबोधकत् । तत्प्राप-
 नण्डलप्राप्त्या वास्या सौम्या च दिक् सदा । कदम्ब-
 भ्रमहत्तं च वक्ष्यायात् परितो भुवात् । गोले तु जिन-
 दृष्ट्यायेकत्वं ज्ञा क्रान्तिशिष्टिनी । सर्वतः समहत्ताया
 वास्यादक्षुजसंगमे । तत्तिथ्यं यमतस्तत्प्राप्तां योमः स
 समसंज्ञकः । समभ्रमकदम्बानासुपरि द्वाचरासवेत् ।
 छत्वापि दृष्टदृष्टाणि वचनानि तदन्तरे । अणुजं वचनं
 मध्ये स्यात् समभ्रमकदम्बयोः । कदम्बभ्रमकदम्बान्तरावचनं
 च त्रिभे प्रहात् । कदम्बसमस्तान्तः स्फुटं सर्वदिशां
 च तत् । अथ वा परितः स्रष्टात् साहसभागान्तरे
 न्यसेत् । लिङ्गादत्तं तत्तत्तल्ल विषयमण्डलतयोः । मध्ये-
 ऽस्यवचनं विद्यादिषुवैक्रान्तिहत्तयोः । अन्तरं चायनं
 क्रान्तिसमहत्तान्तरे स्फुटम् । तत्प्रापनण्डलं प्राची तस्या
 यास्योत्तरः शरः । वचनानयने ज्ञेयः क्षिप्तो यैस्ते
 कुबुद्धयः । नक्रादिषु कदम्बस्य स्यातां यास्योत्तरं समम् ।
 आयनं वचनं तत्साध्यायनादौ प्रजायते । ततो भ्रमति
 गोले च मकरादिर्यथा यथा । तथा तथा भ्रमत्येव
 कदम्बो निजमण्डले । कुम्भादिषु मोनादौ यास्योदगव-
 यस्थिते । जायते वचनं तदात् सौम्यकदम्बकदम्बयोः ।
 अन्तरं शिष्टिनीरूपं कदम्बभ्रमण्डले । आयनाङ्गत-
 कांशक्रमक्रान्तिहत्ता हि सा । उत्क्रमण्यया यतो
 बाणः शिष्टिनी तु क्रमण्यया । सतिभाकात् क्रम-
 क्रान्तिहत्तातो वचनमायनम् । यैरुत्क्रमण्यया क्रान्त्या
 भ्रान्त्या तैर्नाशितं हि तत् । युक्तानयेव विषयमण्डलं
 च क्रमण्यया । परीक्षेत्तस्यैव ज्ञेयादुवः परान् न प्रदू-
 रयेत् । तस्यैव दृष्टयं तद्वि न दोषाऽतोऽन्यदुपये ।
 उत्क्रमण्ययानिरासोऽयमन्यथा वाच्य कथ्यते । जिनांशै-
 र्जिनहत्तास्यं कदम्बात् परितो न्यसेत् । क्रान्तिसास्यो-
 त्तरं हत्तं कदम्बद्वयकीलयोः । प्रीतं कृत्वा च तं न्यस्तं
 दम्बान्ते स्याद् भुवोपरि । दम्बान्ताज्ञान्यतेऽश्वेयैकैरेव
 चरति भुवात् । जिनहत्ते तदृशानां तत्र ज्ञा क्रान्ति-
 शिष्टिनी । आयनं चैव वचनं कुम्भाप्ये जायते प्रहात् ।

पङ्कजप्रधान्तरे यस्यादुत्क्रान्तिं चाप्राप्त्याः सदा । लिङ्गा-
 दत्ते यतो देयं तत्तातः परिचास्यते । एवमसांशकैर्हत्तं
 समाख्यात् परितो न्यसेत् । समकीलकयोः प्रातं तथा
 वास्योत्तरं चरम् । तत्तत्स्रष्टोपरि न्यस्तं यैर्यैः
 सार्धतो नतम् । समहत्तेऽस्यहत्ते च तैरेव स्यात्तं
 भुवात् । समहत्तनतांशज्याज्यापरिचयताचरम् ।
 दुक्त्याप्ये वचनं प्राप्यत् लिङ्गाप्ये परिचास्यते । उच-
 पत्यानया अस्यक् समहत्तनतांशजम् । वचनं स्यात् तथा
 वक्ष्ये साहोरात्रनतादपि । अस्यान्यतश्चयोर्गैः सम-
 दिक्षोऽन्यथान्तरम् । तन्निज्यावर्गैश्चैवपदभक्त्याश-
 ङ्गिनी । नताहृदाज्या चक्षुषा वचनं पञ्चजं स्फुटम् ।
 नतं साहोरात्रं भक्तं द्वाद्द्वेनाप्रभागैः । क्रमज्याध-
 ज्यया चक्षुषा स्फुटं वा दुक्त्या ज्ञेया । दुक्त्यादत्ताप-
 दत्तैक्ये न्यसेदा रविमण्डलम् । विम्बाप्ये वचनं तद् यद-
 न्तरं दृष्टयास्तयोः । विम्बान्तविम्बमध्योत्क्रान्तिनोक्तो-
 क्तदन्तरम् । अर्कदोर्भोम्यदण्डं विम्बाङ्गं तत्पदक-
 हृत् । जिनज्याङ्गं लिभज्याप्तमेव स्यादन्तरं हि तत् ।
 विम्बाधेहृत् लिभज्याप्तमेव लिङ्गा नतं भवेत् । युज-
 हारकविम्बाधिलिङ्गानाये कृते सति । भोग्यदण्डं
 जिनांशज्यायुषं तत्प्राप्तिभाजितम् । सतिभाकात्
 क्रमक्रान्ते सत् तल्लं जायतेऽथ वा । क्रमक्रान्तेरिदं
 शीघ्रं भ्रान्तिं त्यजत नाविशः । नाशितं ज्ञेयद्विम्बं
 तिर्यक् क्रान्तिस्तु सा समा । अत्र दुक्त्यानुपातो यैस्ते-
 सतिर्करणाय सः ॥ १०॥ अथ वचनेषु दृक्कर्णेषु चोत्क्रम-
 ण्यानिराकरणाय सूत्रकृतेऽपि यत्कृतं तथापि किञ्चि-
 दिहोच्यते । विषयदृष्टतं समहत्तं प्रकल्प्य दक्षिणा-
 त्तरतत्तस्ये यदे आयनवचनयोपपत्तिप्रतीत्यर्थं पृथग-
 दर्शयेत् । अपमण्डलप्राप्त्यपराया एकः कदम्बा
 कास्या अन्यः सौम्या दिक् । एवं विषयदृष्टतप्राप्त्यपराया
 भुवो । सदा मकरादिर्यस्योत्तरहत्ते तदेव कदम्बोऽपि ।
 अतो विषयदृष्टक्रान्तिहत्तयोरेकैव यास्योदक् । तथा दक्षि-
 णोत्तरहत्तस्य कुम्भादिषु मध्ये साहोरात्रहत्ते पञ्चयुषा-
 कदम्बा ॥ ११॥ अथवो वर्तन्ते । ते पञ्चशृताः का-
 लांशाः स्युः ११॥ १५ । अथ कुम्भादिर्यस्योत्तर-
 हत्तं नीयते तावत् कदम्बो निजमण्डले चक्रांशकृते
 तावद्भिरेव कांशांशे ११ । १५ दक्षिणोत्तरहत्तसंघातात्
 प्रथमवचनमेतत् । कदम्बयास्योत्तरहत्तयोरन्तरं वचनम् ।
 सा च तेषांशानां कदम्बहत्ते ज्ञा । अतः क्रमज्या ।